

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/84/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420203768
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6420203768.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci žalobkyne: Intrum Slovakia, s. r. o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanému: H. U., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt: U. R., o zaplatenie 309,54 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 251,84 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 57,04 € od 9. 1. 2018 do zaplatenia, zo sumy 69,19 € od 7. 2. 2018 do zaplatenia, zo sumy 3,35 € od 10. 3. 2018 do zaplatenia, zo sumy 0,72 € od 7. 4. 2018 do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 62 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 22. 11. 2020, domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 309,54 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 57,70 € od 8. 12. 2017 do zaplatenia, zo sumy 57,04 € od 9. 1. 2018 do zaplatenia, zo sumy 69,19 € od 7. 2. 2018 do zaplatenia, zo sumy 3,35 € od 10. 3. 2018 do zaplatenia, zo sumy 0,72 € od 7. 4. 2018 do zaplatenia a trovy konania. Aktívnu legitimáciu na podanie žaloby odvodzovala z predloženej kópie zmluvy o postúpení pohľadávok z 8. 7. 2020, ktorú uzavrela s pôvodným veriteľom - obchodnou spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., Bajkalská 28, Bratislava, (ďalej len „pôvodný veriteľ“) vrátane časti prílohy č. 1, ktorú tvorí zoznam a bližšia špecifikácia postúpených pohľadávok (ďalej len „zmluva o postúpení pohľadávok“).

2. Svoj nárok žalobkyňa odvodzuje zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb, uzavretej medzi pôvodným veriteľom a žalovaným, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej siete žalovanému, ktorý sa za tieto služby zaviazal platiť dohodnutú cenu. Žalovanému boli vystavené faktúry (č. XXXXXXXXXX na sumu 57,70 €, splatnú dňa 7. 12. 2017, č. XXXXXXXXXX na sumu 57,04 €, splatnú dňa 8. 1. 2018, č. XXXXXXXXXX na sumu 69,19 €, splatnú dňa 6. 2. 2018, č. XXXXXXXXXX, na sumu 3,35 €, splatnú dňa 9. 3. 2018, č. XXXXXXXXXX, na sumu 0,72 €, splatnú 6. 4. 2018), ktoré však doposiaľ neuhradil. Z vystavených faktúr si žalobkyňa uplatnila len výšku neuhradených pohľadávok tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Z nezaplatených pohľadávok si zároveň uplatňuje zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr.

3. Na zabezpečenie záväzku viazanosti žalovaného zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb bola medzi pôvodným veriteľom a žalovaným dojednaná zmluvná pokuta s klesajúcou výškou podľa dĺžky trvania plnenia zmluvy, tzv. degresívna zmluvná pokuta, ktorej základ sa za každý deň plnenia zmluvy pomerne znižoval. Žalovaný porušil záväzok viazanosti, pretože porušil zmluvnú povinnosť platiť riadne a včas dohodnutú cenu za poskytnuté služby po dobu dlhšiu ako 45 dní po splatnosti, v dôsledku čoho vznikol pôvodnému veriteľovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 121,54 €, ktorú si uplatnil faktúrou č. XXXXXXXXXXXX. Pri výpočte jej výšky bola zohľadnená doba trvania zmluvy od jej uzavretia do dňa prerušenia poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb. Napokon žalobkyňa žiada, aby súd žalovaného zaviazal aj na úhradu trov konania.

4. Žalobkyňa k žalobe priložila zmluvu o postúpení pohľadávok, vrátane relevantnej časti prílohy č. 1, zmluvu o poskytovaní verejných služieb z 28. 11. 2016 vrátane dodatku z a 28. 11. 2016, identifikačné údaje žalovaného pri uzatváraní zmluvy z 28. 11. 2016, jednotlivé faktúry, ktoré vystavil pôvodný veriteľ žalovanému (č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX), oznámenie o postúpení pohľadávky z 22. 7. 2020, výzva na zaplatenie pohľadávky z 2. 11. 2020 s dokladom o doručovaní, všeobecné podmienky pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a. s.

5. V predmetnej veci bol vydaný platobný rozkaz č. k. 27Csp/84/2020-37, z 9. 12. 2020, ktorý sa napriek využitiu všetkých dostupných zákonných spôsobov nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk, preto bol platobný rozkaz následne zrušený uznesením č. k. 27Csp/84/2020-46, z 11. 3. 2021. Žalovaný bol v konaní pasívny a k žalobe sa doposiaľ nevyjadril.

6. Podľa § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. Podľa § 219 ods. 1 a 3 CSP, rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

8. Okresný súd vo veci rozhodol a rozsudok verejne vyhlásil podľa § 219 ods. 1 CSP dňa 8. 4. 2021 bez nariadenia pojednávania podľa § 219 ods. 3 veta prvá CSP, za splnenia zákonných podmienok podľa ust. § 297 písm. b) CSP.

9. Pri posúdení skutkových okolností prípadu okresný súd vychádzal z listín predložených žalobkyňou, z ktorých zistil nasledujúce skutočnosti.

10. Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným zmluvu o poskytovaní verejných služieb z 28. 11. 2016 spolu s dodatkom podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoEK“). Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie telekomunikačných služieb v zmysle predmetného zákona, konkrétne pridelenie telefónneho čísla 903476994 a SIM karty s aktiváciou programu „Happy XL volania NAJ SIM“ od 18. 11. 2016. Žalovanému bola služba aktivovaná po dobu 24 mesiacov so zmluvnou pokutou 290 € za porušenie záväzku viazanosti.

11. Pôvodný veriteľ plnil zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb svoje povinnosti riadne a včas. Žalovanému za poskytnuté služby vystavil faktúry (č. XXXXXXXXXXXX na sumu 62,03 €, splatnú dňa 8. 1. 2018, č. XXXXXXXXXXXX na sumu 93,98 €, splatnú dňa 6. 2. 2018, č. XXXXXXXXXXXX, na sumu 129,88 €, splatnú dňa 9. 3. 2018, č. XXXXXXXXXXXX, na sumu 20,52 €, splatnú 6. 4. 2018). Žalovaný však porušil zmluvnú povinnosť uhradiť vyššie uvedené faktúry za poskytnuté služby počas doby viazanosti.

12. Pôvodný veriteľ ako postupca, a žalobkyňa, ako postupník, uzavreli medzi sebou zmluvu o postúpení pohľadávok, čím sa predmetná pohľadávka stala vlastníctvom žalobkyne. Žalobkyňa preukázala postúpenie predmetnej pohľadávky na základe predloženej kópie zmluvy o postúpení pohľadávok. Pôvodný veriteľ oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky oznámením z 22. 7. 2020. Žalobkyňa

ho vyzvala na úhradu predmetnej pohľadávky výzvou na zaplatenie pohľadávky z 2. 11. 2020, na čo žalovaný nereagoval a dlžnú sumu doposiaľ neuhradil.

13. Podľa § 44 ods. 1 ZoEK, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

14. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) ZoEK, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

15. Podľa § 43 ods. 12 písm. b) ZoEK, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

16. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Okresný súd mal za preukázané a nesporné, že pôvodný veriteľ a žalovaný platne uzatvorili zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytoval telekomunikačné služby v dohodnutom rozsahu a žalovaný sa zaviazal žalobcovi platiť dohodnutú cenu za poskytnuté služby. Z obsahu zmluvy ako aj z výpisu z obchodného registra pôvodného veriteľa vyplýva, že pri uzavretí zmluvy konal v rámci svojho predmetu podnikania. Žalovaný uzavrel zmluvu ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Súd po preskúmaní obsahu a predmetu zmluvy ako aj postavenia účastníkov zmluvy dospel k záveru, že právny vzťah, založený predmetnou zmluvou je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský. Súd preto pristúpil aj ku kontrole zmluvných podmienok, či neobsahujú neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku neobsahuje. Žalobkyňa si uplatňuje len časť ceny za preukázateľne poskytnuté telekomunikačné služby a časť zmluvnej pokuty, ktorú si žalobkyňa uplatnila v súlade s podmienkami dohodnutými v zmluve ako paušalizovanú náhradu škody, zníženú o počet dní viazanosti, ktoré uplynuli od uzavretia zmluvy o poskytovaní verejných služieb do jej ukončenia z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného. Žalovaný bol povinný uhradiť predmetné faktúry, pričom nepreukázal zánik svojich záväzkov, preto súd považoval žalobu za dôvodnú a priznal žalobkyni právo na zaplatenie sumy tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

18. V prípade faktúry č. XXXXXXXXX na sumu 57,70 €, splatnú dňa 7. 12. 2017, okresný súd uvádza, že jej nepredložením zo strany žalobkyne, nemal v tejto časti nárok uplatnený žalobou preukázaný. V tejto časti nárok nevyplyval ani z iných žalobkyňou predložených listín. Podľa § 186 ods. 2 CSP súd vychádza z zhodných tvrdení strán sporu, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Z vyššie uvedeného je však zrejmé, že súd mal pochybnosti o pravdivosti tvrdení žalobkyne ohľadom dôvodnosti časti jej nároku. I keď bol žalovaný v tomto konaní pasívny a nevyjadril sa k nároku žalobkyne, to automaticky neznamená, že je nárok žalobkyne v celom rozsahu dôvodný. Ak si žalobkyňa nesplní svoju povinnosť tvrdenia a neunesie dôkazné bremeno, nemôže byť v konaní úspešná len z dôvodu, že žalovaný jej nárok výslovne nerozporoval. Pasivita žalobkyne v tomto smere nemôže mať za následok povinnosť súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. 6. 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019). Z dôvodu, že žalobkyňa si v tejto časti nesplnila dôkaznú povinnosť a nepreukázala nárok v tejto časti relevantným dôkazom, okresný súd žalobu v časti sumy 57,70 € a z nej uplatneného nároku na zákonný úrok z omeškania zamietol ako nedôvodnú.

19. Okresný súd v tomto prípade postupoval v súlade s právnym názorom vysloveným Ústavným súdom Slovenskej republiky v uznesení z 11. 6. 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, ktorý sa zaoberal totožnou procesnou situáciou, kedy okresný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania vyhlásením rozsudku, ktorým žalobu zamietol napriek procesnej pasivite žalovaného, ktorý sa k žalobe nevyjadril

a nerozporoval žiadne tvrdenia žalobcu. Ústavný súd podrobil takýto procesný postup súdu ústavnému prieskumu a zaujal jednoznačný názor, podľa ktorého „...berúc do úvahy podstatnú skutočnosť zanedbania procesnej povinnosti sťažovateľky tvrdiť, je už na prvý pohľad zjavné, že aplikácia § 151 ods. 1 a 2 CSP bola v okolnostiach prejednávanej veci neopodstatnená. Prejavuje sa tu už zmienená korelácia bremena tvrdenia a bremena popretia tvrdenia protistranou. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená)

S prihliadnutím na závery konštatované ústavným súdom vo vzťahu k prvej námietke a odvíjajúce sa predovšetkým od zanedbania povinnosti sťažovateľky ako žalobkyne ňou uplatnený nárok na náhradu škody (hodnoty zariadenia) riadne tvrdiť a preukázať nie je opodstatnená ani námietka nenariadenia pojednávania, resp. nesplnenia zákonných podmienok pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania. Spornosť ako kritérium pre nenariadenie pojednávania sa v súlade s citovaným ustanovením Civilného sporového poriadku týka zisteného skutkového stavu a v konkrétnych okolnostiach veci bola požiadavka nespornosti skutkových tvrdení splnená tým, že žalovaná sa k žalobe sťažovateľky nevyjadrila. Ani námietka nenariadenia pojednávania preto nie je dôvodná.“

20. Postupom, ktorým okresný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania a napriek procesnej pasivite jednej zo strán sporu rozhodol tak, že žalobu v časti uplatneného nároku zamietol, nie je podľa ústavného súdu porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Okresný súd je pritom povinný aplikovať ustávnokonformný výklad procesných ustanovení, čo vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu (napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 1. 7. 2015, sp. zn. PL. ÚS 39/2015).

21. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením jednotlivých záväzkov (platná od 16. 3. 2016, údaje zverejnené na webovej stránke www.nbs.sk) bola 0 %. Úrok z omeškania preto predstavuje výšku 5 % ročne, a v tejto výške si ho uplatňuje žalobkyňa z jednotlivých dlžných súm.

24. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, v dôsledku čoho mu okrem povinnosti zaplatiť dlžnú sumu vznikla aj žalobkyňou uplatnená povinnosť zaplatiť úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške. Žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške o 5 % ročne zo sumy 57,04 € od 9. 1. 2018 do zaplatenia, zo sumy 69,19 € od 7. 2. 2018 do zaplatenia, zo sumy 3,35 € od 10. 3. 2018 do zaplatenia, zo sumy 0,72 € od 7. 4. 2018 do zaplatenia. Súd žalobkyňu priznal úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr vystavených pôvodným veriteľom.

25. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Žalobkyňa bola v konaní úspešná rozsahu 81 % (neúspešná bola v časti istiny 57,70 €), úspech žalovaného v konaní predstavuje 19 %. Žalobkyňa teda vo veci dosiahla celkový pomerný úspech vo

výške 62 % (81 % - 19 %) a v takomto rozsahu jej súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania.

28. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.